

การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครู

Study of Condition of Teaching and Learning Management About Children
with Special Needs in Inclusive Classrooms for the Student Teacher

พรรณรายณ์ ทรัพย์แสนดี¹

Pannarai Subsandee¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนรายวิชาการจัดการเรียนรู้อาเซียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 22 คน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครูรูปแบบเก่าไม่สามารถทำให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจและเห็นภาพที่ชัดเจนได้ ดังนั้น นักศึกษาจึงต้องการให้มีการเรียนการสอนที่มีกิจกรรมเสริมต่างๆ เช่น การสังเกตการณ์ในสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวม และการเชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมมาให้ความรู้ เพื่อที่นักศึกษาจะได้เรียนรู้และสามารถนำความรู้ไปปรับไปใช้ได้จริง

คำสำคัญ สภาพ การจัดการเรียนการสอน เด็กที่มีความต้องการพิเศษ นักศึกษาครู

ABSTRACT

The objective of this research was to study the condition of teaching and learning management about children with special needs in inclusive classrooms for student teacher. The sample of this research was 22 third-year students in Early childhood education who study in learning management course, 2nd semester of the academic year 2017, Chandrakasem Rajabhat University, who was selected by Purposive Sampling. The research instrument was interviewing. Data analysis is used content analysis.

The results were as follows: The condition of teaching and learning management about children with special needs in inclusive classrooms for the student teacher by the old model that study in the classroom only cannot make students understand and clearly so that student want to learn by teaching and learning activities. For example, observation in school that learning by teaching and learning management about children with special needs in inclusive classrooms. And inviting experts to lecture about teaching and learning management about children with special needs in inclusive classrooms.

Keywords : condition, teaching and learning, children with special needs, Student teacher

¹อาจารย์ ดร. สาขาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนา มนุษย์ที่ยั่งยืน ทำให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินไป ได้อย่างเต็มกำลัง และส่งผลให้มนุษย์สามารถอยู่ร่วมกัน ในสังคมได้อย่างปกติสุข ดังนั้นในแต่ละประเทศจึงให้ ความสำคัญกับการศึกษากับประชากรในประเทศ ที่จะ เป็น กำลังสำคัญต่อไปในการขับเคลื่อนกลไกต่างๆ ในประเทศ ของตน ดังที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระบรมราชโองการ พระราชทานแก่ครูใหญ่โรงเรียนและนักเรียนที่สมควรได้รับ พระราชทานรางวัลตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีการศึกษา 2518 ณ ศาลาดุสิดาลัย พระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2520 ว่า “การศึกษา เป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ เมื่อบ้านเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่มีคุณภาพและ ประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศก็ย่อมทำได้สะดวก รวดเร็ว...” (พระบรมราชโองการ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, 22 กรกฎาคม 2520)

อุดมการณ์สำคัญของการจัดการศึกษา คือ การจัด ให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและการสร้างสังคมไทยให้เป็น สังคมแห่งการเรียนรู้ อันนำไปสู่การสร้างคุณภาพชีวิตและ สังคมบูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม คุณธรรม และวัฒนธรรม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งเป้าหมายของการจัดการศึกษาอยู่ที่การพัฒนาคนไทย ทุกคนให้เป็น “คนเก่ง คนดี และมีความสุข” กอปรกับภาครัฐ ก็ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาตั้งแต่ปฐมวัย จนถึงตลอดชีวิตโดยมีการตรากฎหมายต่างๆ และกำหนด แผนต่างๆ เกี่ยวกับการจัดการศึกษามากมายรวมถึงการจัด การศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอีกด้วย ดังปรากฏในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 มาตรา 10 กล่าวว่า “การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับ การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้ อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย”

และในวรรคสอง กล่าวว่า “การจัดการศึกษาสำหรับ บุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกาย พิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งพา ตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคล ดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น พิเศษ” และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคน พิการ พุทธศักราช 2551 กล่าวถึง การจัดการศึกษา สำหรับคนพิการในมาตรา 5 คนพิการมีสิทธิได้รับ การศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความ พิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทาง การศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดประเภทของความพิการ ทางการศึกษาในประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกำหนด ประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 โดยกำหนดเป็น 9 ประเภท ได้แก่ บุคคลที่มี ความบกพร่องทางการเห็น บุคคลที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา บุคคล ที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ บุคคล ออทิสติก และบุคคลพิการซ้อนประกอบกับรายละเอียด ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2553 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) และพระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551

จึงเห็นได้ว่าภาครัฐได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา โดยให้กับเด็กทุกคน รวมถึงเด็กและเยาวชนที่มีความบกพร่อง ที่มีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตลอด การประกันคุณภาพของการให้บริการทางการศึกษา ซึ่งการจัดการศึกษาสำหรับเด็กกลุ่มนี้มีการจัดตั้งในโรงเรียน เฉพาะความพิการ ศูนย์การศึกษาพิเศษ และโรงเรียนทั่วไป ที่จัดการเรียนร่วม โดยครูเป็นผู้ที่ทำหน้าที่อบรมสั่งสอน นักเรียน เพื่อให้เด็กเรียนพัฒนาการที่เหมาะสมในทุกด้านใน การดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา

ของ พรพรรณรายณ์ ทรัพย์แสนดี (2557, หน้า 22-28) เรื่องการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ พบว่า ครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาหลักสูตรหรือแม้กระทั่งตัวเด็กเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากครูเป็นผู้ที่มีภาระและหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็กเรียนตลอดจนคอยอบรมสั่งสอนนักเรียนให้เป็นคนดีและเก่งมีพัฒนาการที่เหมาะสมในทุกด้านในการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน อีกทั้งจากการแปลความหมายของผู้วิจัยตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551 มาตรา 5(2) อาจกล่าวได้ว่าคนพิการมีสิทธิเลือกเข้ารับการศึกษาจากโรงเรียนใดๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับความต้องการบนพื้นฐานที่ตนเองพึงมีและโรงเรียนจะต้องไม่ปฏิเสธคนพิการเหล่านั้นเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนที่คนพิการต้องการ

อย่างไรก็ตามแม้ภาครัฐจะได้มีการเล็งถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในอดีตที่ผ่านมา แต่ปัจจุบันหลักสูตรและสาขาวิชาต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามความนิยมของสังคม ทำให้บางสถานศึกษาได้มีการปรับเปลี่ยนสาขาวิชาหรือรายวิชาที่มีความจำเป็นต่อบุคคลที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของนักศึกษาทางด้านครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ เช่น การยกเลิกรายวิชาที่เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ หรือการนำรายวิชาที่เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษรวมกับรายวิชาอื่นๆ ซึ่งน่าจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่เป็นเหตุให้นักศึกษาวิชาชีพรหรือบุคคลากรทางการศึกษาขาดองค์ความรู้ทางด้านการศึกษาพิเศษที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ อีกทั้งรายวิชาที่บ่งบอกถึงพื้นฐานทางความรู้เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษจะขึ้นอยู่กับชื่อรายวิชาตามแต่ละสถาบันอุดมศึกษา เช่น รายวิชาการศึกษาพิเศษเบื้องต้น การศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education) เป็นต้น โดยรายวิชาดังกล่าวเป็นการมุ่งให้องค์ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษแก่นักศึกษาทางด้านครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์เป็นสำคัญ เนื่องจากนักศึกษาดังกล่าว

เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแล้ว ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกี่ยวกับการเรียนการสอนเป็นหลัก และยังเป็นบุคคลหลักที่มีความสำคัญในการที่จะนำความรู้ไปถ่ายทอดให้กับนักเรียนได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

จากการสนทนอย่างไม่เป็นทางการกับครูผู้สอนในโรงเรียนที่เป็นเครือข่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและสัมภาษณ์นักศึกษาชั้นปีที่ 5 ที่ผ่านการฝึกสอนแล้วได้สะท้อนถึงปัญหาที่เจอคือไม่สามารถจัดการเรียนรู้ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่อยู่ในชั้นเรียนรวมได้ด้วยเพราะรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มนี้มีรูปแบบที่แตกต่างจากนักเรียนทั่วไปกลวิธีในการจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องมีลักษณะของการจัดการศึกษาพิเศษเข้าไปเกี่ยวข้อง

ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กศึกษาวิชาชีพรได้มีองค์ความรู้เกี่ยวกับเด็กพิเศษ และเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มพูนองค์ความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมแก่นักศึกษาวิชาชีพรเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้ถูกต้องเพิ่มมากขึ้นต่อไปในอนาคตจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเสริมสร้างองค์ความรู้ มีกระบวนการพัฒนาที่หลากหลาย ซึ่งการใช้ชุดกิจกรรมเป็นกระบวนการหนึ่งเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้กระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Ability) และเจตคติ (Attitude) อันไปสู่การยกมาตรฐานการเรียนรู้หรือการทำงานให้เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับปัจจุบันนี้ในยุคศตวรรษที่ 21 กระบวนการเรียนการสอนมีการเปลี่ยนแปลง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) โดยผู้เรียนจะเรียนด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่สืบเนื่องมาจากจำนวนนักเรียนที่เพิ่มขึ้นต่อห้องเรียน (สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ, 2553) จนทำให้วิธีการสอนแบบเดิมๆ ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ดังนั้น “สภาพการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครู” น่าจะเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่จะช่วยเพิ่มพูนองค์ความรู้เกี่ยวกับ

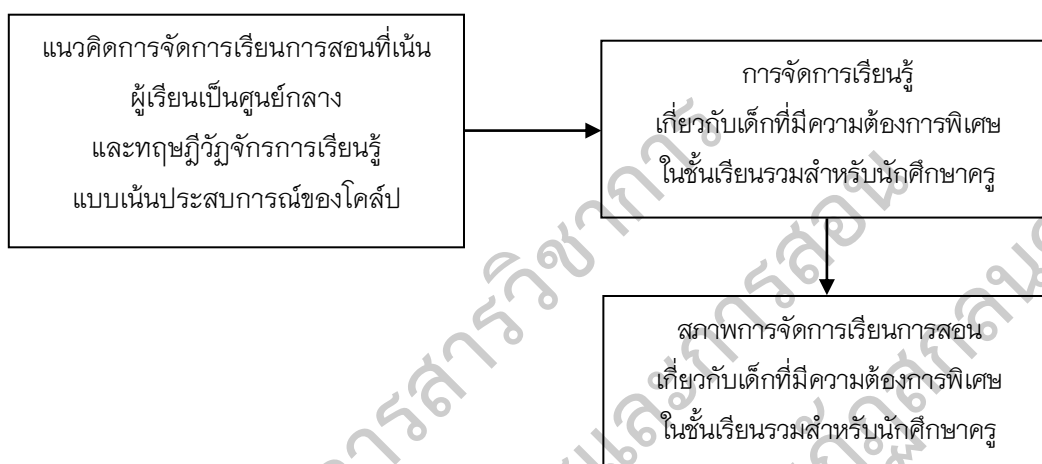
เด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ และนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้ ถูกต้องเพิ่มมากขึ้นต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษา ครู

กรอบแนวคิดของการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครู กรอบแนวคิดของการวิจัยในครั้งนี้ จัดทำขึ้น โดยใช้หลักแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (ทีศนา แชมมณี, 2554) และทฤษฎีวัฏจักรการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ของโคลป์ (Kolb, 1984)

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-5 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 238 คน
 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2542) ซึ่งได้แก่นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนรายวิชาการจัดการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 22 คน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครู

- 1.1 ศึกษาแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- 1.2 ศึกษาทฤษฎีวัฏจักรการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ของโคลป์
- 1.3 ร่างแบบสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครู ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้อง
- 1.4 จัดทำแบบสัมภาษณ์การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครู ตามที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและให้คำแนะนำให้ความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และชัดเจน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้นักศึกษาครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครู เพื่อให้

นักศึกษาเข้าใจและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง

2. สัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ลงในแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์และบันทึกด้วยตนเอง

3. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปสรุปและวิเคราะห์เนื้อหาการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครู

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลสภาพการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครู ที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

สภาพการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครู จากการสัมภาษณ์นักศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นโดยสรุป ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครูรูปแบบเก่าที่เป็นการเรียนอยู่ในห้องเรียนและมีผู้สอนให้ความรู้เพียงอย่างเดียวไม่สามารถทำให้นักศึกษาเข้าใจและเห็นภาพที่ชัดเจนของการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมได้ เนื่องจากเด็กพิเศษในชั้นเรียนรวมแต่ละชั้นเรียนมีความหลากหลาย และการจัดการเรียนการสอนให้เด็กพิเศษนั้น ผู้สอนต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์สูง ดังนั้น การให้นักศึกษาครูเรียนเรื่องการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการ

พิเศษในชั้นเรียนรวมเพียงในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ

สิ่งที่นักศึกษาต้องการในการเรียนการสอนเรื่องการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวม คือ การไปสังเกตการณ์ในสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมเพื่อที่นักศึกษาจะได้เรียนรู้ตามสภาพจริงของการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวม เพื่อที่จะได้เกิดความเข้าใจสภาพของชั้นเรียนรวมมากขึ้น รวมถึงนักศึกษายังต้องการให้มีการเชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมมาให้ความรู้หลายๆ ท่าน เพื่อที่นักศึกษาจะได้เรียนรู้มุมมองหลากหลายด้านจากวิทยากรแต่ละท่าน เพื่อให้ได้เกิดการเรียนรู้ที่กว้างขึ้นและสามารถนำความรู้ไปปรับไปใช้ได้จริงมากขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครู จากการสัมภาษณ์ พบว่า

สิ่งที่นักศึกษาต้องการในการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวม คือ การสังเกตการณ์ในสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมเพื่อที่นักศึกษาจะได้เรียนรู้ตามสภาพจริงของการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมเพื่อให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจสภาพของชั้นเรียนรวมมากขึ้น และนักศึกษายังต้องการให้มีการเชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวมมาให้ความรู้หลายๆ ท่าน เพื่อที่นักศึกษาจะได้เรียนรู้มุมมองที่หลากหลายจากวิทยากรแต่ละท่าน และเกิดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของ ทิศนา ขัมมณี (2554, หน้า 123) และวัฏจักรการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ของโคลป์ 4 ขั้นตอน ที่ประกอบไปด้วย 1) การรับ

ประสบการณ์รู้อบรม 2) การสังเกตอย่างไตร่ตรอง
3) การสร้างแนวคิดเชิงนามธรรม 4) การทดลองประยุกต์
การไปใช้ในสภาพการณ์ใหม่ ตามลำดับ ซึ่งสามารถนำมา
ปรับใช้ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการ
พิเศษในชั้นเรียนรวม สำหรับนักศึกษาครูได้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน
เกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนรวม
สำหรับนักศึกษาครู สามารถนำข้อมูลไปพัฒนาชุดกิจกรรม
การเรียนการสอนเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ในชั้นเรียนรวมสำหรับนักศึกษาครูได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *คู่มือการคัดแยกและส่งต่อคนพิการเพื่อรับการศึกษา (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ:
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2542). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตมา แชมมณี. (2554). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย* พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณรายณ์ ทรัพย์แสนดี. (2557). *การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อพัฒนารูปแบบการสอน
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่เรียนรวมในชั้นเรียนปกติ*. วิทยานิพนธ์ ค.ศ.
ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สุทธิพร จิตต์มิตรภาพ. (2553). *การเปลี่ยนแปลงโลกของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาสู่ “ครูมืออาชีพ”
สมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. เข้าถึงได้จาก www.onec.go.th.
- Kolb, D.A. (1984). *Experiential learning: experience as the source of learning and development*. New Jersey:
Prentice-Hall Inc.
- Kirk, S.A., Gallagher, J.J., and Anastasiow, N.J. (1996). *Education Exceptional Children 7th ed*. Boston: Houghton Mifflin.